

Premis Extraordinaris de Batxillerat. Convocatòria 2019-2020

Les proves es divideixen en **tres exercicis**:

- **Primer exercici** (1 hora i 30 minuts): comentari crític d'un tema general.
- **Segon exercici** (1 hora i 15 minuts): redacció en llengua estrangera.
- **Tercer exercici (1 hora i 30 minuts): matèria de modalitat.**

Grec

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

Qualificació:

Instruccions

La prova consisteix en dos exercicis que s'han de respondre en aquest quadernet. Si necessiteu fulls per fer esborranys, el tribunal us en proporcionarà, i caldrà lliurar-los juntament amb el quadernet.

Material

- Diccionari de grec.
- S'autoritza l'ús de l'apèndix gramatical.

Criteris generals d'avaluació

- Traduir el text grec a un català natural resolent les diverses dificultats lèxiques i morfosintàctiques.
- Redactar amb adequació lèxica i ortogràfica el text demanat. Es valorarà l'ús de termes propis de la matèria.
- Redactar amb coherència i cohesió.
- Gestionar la informació de tots els documents de suport per elaborar una exposició personal que eviti la repetició i la paràfrasi dels continguts.

1. Tradueu el text grec del document 1. [5 punts]

2. Redacteu un breu assaig d'unes 250-300 paraules a partir del títol: *El poder i els seus límits*. [5 punts]

En aquesta exposició, heu de fer ús de tots els documents, per bé que podeu incloure referències que no hi estiguin contingudes. Cal tenir presents els criteris d'avaluació.

Document 1

L'edicta de Creont i la desobediència d'Antígona

Κρέων¹ δὲ τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν τοὺς τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἔρριψεν ἀτάφους, καὶ κηρύξας μηδένα θάπτειν φύλακας κατέστησεν². Ἀντιγόνη δέ, μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύφα τὸ Πολυνείκου³ σῶμα κλέψασα ἔθαψε.

¹Κρέων,-οντος: Creont

²κατέστησεν: aorist indicatiu de καθίστημι

³Πολυνείκου: genitiu de Πολυνείκης, Polinices.

Apol·lodor, *Biblioteca*, III, 7,1

Document 2

ANTÍGONA: ¿Què vols més que la meva mort, si estic a les teves mans?

CREONT: Jo, res; tenint-la, ho tinc tot.

ANTÍGONA: ¿Què tragues, doncs? A mi, no hi ha un sol mot de tu que em plagui; i espero que no me'n plaurà mai cap! Així també a tu et disgusten els meus actes. I tanmateix ¿d'on hauria pogut treure una glòria més gloriosa que posant el meu propi germà en una tomba? (*Assenyaland els vells del cor.*) Aquests, d'això, tots se n'agraden, i ho dirien, si la por no els tingués tancada la llengua. Però la tirania, entre moltes coses que és feliç, té el privilegi de fer i de dir absolutament el que vol.

CREONT: Tu ets l'única que ho veus així, dels cadmeus.

ANTÍGONA: Ells també ho veuen, però per tu arronsen la llengua.

CREONT: ¿I tu no tens vergonya de pensar de banda?

[...]

ANTÍGONA: Malgrat això, Hades vol les lleis iguals.

CREONT: ¿Però no pas que l'home de bé tingui la mateixa sort que el roí?

ANTÍGONA: ¿Qui sap si sota terra és això la pietat?

CREONT: No, l'enemic, mai, ni quan és mort, no l'estimaré.

ANTÍGONA: No he nascut per compartir l'odi, sinó l'amor.

CREONT: Doncs ves sota terra i, si et cal estimar, estima els morts; però mentre jo viuré, no em farà la llei una dona.

Sòfocles, *Antígona*. Traducció de Carles Riba

Document 3

Els sistemes democràtics necessiten un govern i una oposició per sobreviure. Un dels requisits axials del pluralisme polític, com a valor democràtic, és l'acceptació de la diversitat, la discrepància i la dissensió com una cosa essencial de la naturalesa social dels éssers humans. No hi ha democràcia sense una oposició que plantegi polítiques i models socials alternatius, i que pugui aspirar a exercir el poder. L'oposició és fonamental per al bon funcionament de les institucions democràtiques i per al control i el desenvolupament de les funcions governamentals. Tan important és l'acció del partit o partits que governen com l'activitat dels qui són a l'oposició. En democràcia coexisteixen dos tipus de responsabilitats: la governamental i l'opositora.

Jordi Matas Dalmases, "El valor de l'oposició", *El País*, 25 de juny de 2016

Document 4

Así, es fácil percibir cuánto yerra el lenguaje corriente con respecto de la tolerancia. En efecto, habitualmente se presta a este vocablo un sentido elogioso. Cuando se dice que alguien es tolerante, esta afirmación viene acompañada de una serie de alabanzas implícitas o explícitas: alma grande, gran corazón, espíritu amplio, generoso, comprensivo, naturalmente propenso a la simpatía, a la cordura, a la benevolencia. Y, como es lógico, el calificativo de intolerante también trae consigo una secuela de censuras más o menos explícitas: espíritu estrecho, temperamento bilioso, malévolo, espontáneamente inclinado a desconfiar, a odiar, a resentirse y a vengarse.

En realidad, nada es más unilateral. Pues, si hay casos en que la tolerancia es un bien, otros hay en que es un mal. Y puede llegar a ser un crimen. Así, nadie merece encomio por el hecho de ser sistemáticamente tolerante o intolerante, sino por ser una u otra cosa de acuerdo con lo que exijan las circunstancias.”

Plinio Corrêa de Oliveira, “¿Qué es la tolerancia?”, a la web *Catholic.net*

Document 5

PAÍSES EN LOS QUE LA PENA DE MUERTE ESTÁ VIGENTE

58 países, cuyos nombres se indican en el mapa

A 31 de diciembre de 2015

Els 58 Estats que apliquen la pena de mort (2015). Font: *El País*, 10 d'agost de 2016

Esborrany

Esborrany

Esborrany